

[Tom Behnke]

Ministeren var lidt tvivlende over for private fængsler, for hvad nu, hvis der også skal spares dér, for dér skal man jo også have økonomien til at løbe rundt. Det var lige før, ministeren også havde sagt, at det behøver man ikke at tænke på i det offentlige, og det er vi da godt klar over, men jeg havde håbet på, at ministeren ikke ville forsvare det punkt.

I et eventuelt privat fængsel vil det problem jo nemt løses, enten ved at dommerne henviser strafafsonerne til fængslet, eller at strafafsonerne selv vælger, hvilket fængsel de vil til. Så vil de normale markedskræfter helt automatisk justere det område. Det er da klart, at hvis et privat fængsel tilbyder nogle elendige forhold, så er der ikke nogen, der ønsker at komme dér, og dommerne vil undlade at henvise strafafsonerne dertil. Så kort er den sag, det er jo ikke noget problem, det er bare en opgave, man kan tage fat på og løse fra en ende af.

Ministeren var også inde på, at privatisering var meget betænkelig. Jeg forstod på ministerens indlæg, at det mest var møntet på privatisering af de eksisterende fængsler, men jeg nævnte også muligheden af, at man, på samme måde som man har gjort på hospitalsområdet, tillader og muliggør, at private kan opføre private fængsler, hvis de har lyst til det, som et alternativ eller som et supplement til det eksisterende offentlige system. Jeg vil gerne høre, om ministeren ikke som en god borgerlig minister har det syn, som man også langt om længe fik på sygehusområdet, at det ikke skader, at man får et supplement til det offentlige system. Mit spørgsmål til ministeren er altså: Selvfølgelig er jeg heller ikke med på, at vi her og nu skal privatisere de eksisterende offentlige fængsler, men skal vi åbne mulighed for at lave private fængsler ved siden af?

Justitsministeren (Engell):

Der var et par enkelte spørgsmål her til sidst, som kalder på en kommentar.

Fru Dorte Bennedsen nævnte, at antallet af voldgiftssager var stigende. Nu kan selve antallet af voldgiftssager og det, at en række sager klares ved voldgift, jo også tages som et udtryk for, at det typisk er sager, hvor parterne ønsker diskretion omkring sagsbehandlingen. Der kan være mange forskellige motiver til, at man vælger en afgørelse ved voldgift. Man kan sige, at sidegevinsten ved det jo så er, at en række sager

klares uden for domstolssystemet, forstået på den måde, at der så ikke bruges domstolsressourcer på dem.

Når jeg ikke ville kommentere hr. Ole Espersens fortælling fra det virkelige liv, var det bestemt ikke på grund af manglende vilje, det var, som jeg sagde, af respekt for Finansudvalget, men også fordi jeg finder, at det må være rigtigt. Jeg har bedt retten og retspræsidenten om at få en redegørelse i den konkrete sag, og den har jeg ikke haft mulighed for at læse endnu, og det må da være det mindste krav, før man som minister udtaler sig om historier fra det virkelige liv.

Fru Ebba Strange bad om nærmere redegørelse vedrørende § 49, stk. 2, og jeg vil lægge vægt på, at den kommer til at indgå i den redegørelse, som jeg skal give Folketinget . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Justitsministeren har ordet. Det bør andre i salen respektere!

Justitsministeren (Engell):

. . . og fru Ebba Strange rejste også spørgsmålet om en større grad af selvforvaltning og modernisering med edb ved domstolene. Det synspunkt er jeg enig i, og jeg understregede også i mit første indlæg, at det er et projekt, som jeg giver en meget høj prioritet, og jeg håber og forventer, at vi i efteråret for alvor kan komme i gang med indførelse af edb i tinglysningen. Vi skal ikke være blinde for, at netop tinglysning, det skifteretlige område og fogedretten er tre store områder, som ved en modernisering vil kunne skaffe ressourcer til andre områder, efter at den moderniseringsproces, som vi lægger op til, er gennemført.

Og så kun til hr. Tom Behnke igen om private fængsler og privatisering af fængsler, at det jo i høj grad er et holdningsspørgsmål, et ideologisk spørgsmål. Jeg må sige, selv om jeg tilhører et parti, som har den opfattelse, og en regering, som på mange områder arbejder for privatisering og fortsat vil gøre det, at det er et spørgsmål, om man i forhold til fængslerne, der, som jeg var inde på tidligere, efter min opfattelse er udtryk for statens mest vidtgående magtudøvelse over for den enkelte borger, ikke fortsat bør fastholde det som en statsopgave med alt det, der ligger i det, bl.a. at staten jo skal drive det forretningsmæssigt, men ikke som en forretning.